

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **Mgr. I. M.**, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 5**, se sídlem náměstí 14. října 1381/4, Praha 5, **za účasti:** TELLUS spol. s r. o., se sídlem Generála Píky 430/26, Praha 6, zastoupena Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2023, č. j. 10 A 96/2023-264,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) ze dne 26. 10. 2023, č. j. 10 A 96/2023-264, kterým byla zamítnuta její žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v nezahájení řízení o odstranění stavby označené žalobkyní jako „pozemní účelová komunikace umístěná a provedená na pozemcích parc. č. X, vše v k. ú. K.“ (dále též „předmětná komunikace“).

[2] Součástí kasační stížnosti stěžovatelky byl i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka uvedla, že přiznání odkladného účinku pro ni nyní představuje jedinou efektivní možnost, jak zabránit újmě, která jí hrozí v případě uvedení předmětné komunikace do provozu.

[3] Žalovaný v rámci vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že s tímto návrhem nesouhlasí. Vzhledem k tomu, že zásahové žalobě není s ohledem na podstatu věci přiznáván odkladný účinek, není tento přiznáván ani v případě kasační stížnosti proti takové zásahové žalobě. Poukázal i na skutečnost, že z argumentace stěžovatelky nevyplývá, v čem spočívá nutnost přiznání odkladného účinku ani jakého stavu chce docílit.

[4] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

[7] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-22, nebo ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013-11). K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

[8] Přizná-li Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek, dojde do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem k pozastavení účinků napadeného usnesení. Stěžovatelka však návrhem na přiznání odkladného účinku sleduje zamezení případného uvedení předmětné komunikace do provozu, které hrozí z důvodu nezahájení řízení o odstranění této stavby. V řízení před Nejvyšším správním soudem by bylo možno pozastavit účinky správního rozhodnutí žalovaného, vedl-li by městský soud řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. V nyní projednávaném případě však městský soud vedl řízení o ochraně před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. Stěžovatelkou tvrzený nezákonný zásah spočíval v nezahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Z uvedeného je zřejmé, že v řízení vedeném před městským soudem i před Nejvyšším správním soudem neexistuje žádné správní rozhodnutí, jehož účinky by mohly být pozastaveny. Stěžovatelkou sledovaného cíle proto nelze pomocí přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dosáhnout (obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2016, č. j. 8 As 26/2016-38).

[9] Se zřetelem ke všem shora uvedeným důvodům rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že se návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovuje.

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Soud dodává, že s ohledem na § 56 odst. 3 s. ř. s. bude ve věci rozhodnuto přednostně.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu